

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det har længe været anerkjendt, at Politivæsenets Indretning især paa Landet har været uheldigstgjørende, og alle de til forskjelliges Tider fremkomne Forslag til Reform af Retsvæsenet have derfor forudsat en Omordning heraf. I forrige Samling modtog dette Spørgsmaal en indgaaende Drøftelse ved det over den foreløbige Lov af 27de Oktober 1885 angaaende Indretningen af et militært Gendarmerikorps nedsatte Udvalg i Landssthinget. Det blev med Føje af dette Udvalg fremhævet, at der ved nærværende Spørgsmaal er to Betragtninger, som særlig bør fremhæves. For det Første bør man i et vel ordnet Samfund til enhver Tid have en fra den almindelige Militærmagt forskjellig Institution, som, selv hvor en større Mængde Mennesker ere samlede, med fornøden Kraft i paakommende Tilfælde kan imødegaa Forsøg paa grove Brud paa den offentlige Ordning. Man vil ellers, saasnart en eller anden Gjæring opkommer i Gemhytterne, blive nødt til at stille for hyppige Krav til den almindelige Militærmagt, medens dennes Bistand kun bør være fornøden under ganske ekstraordinære Forhold. Det maa for det Andet have sig for Øie, at det hidtil bestaaende Gendarmerikorps er blevet et betydningsfuldt Led i den daglige Polititjeneste. Men naar et Land i længere Tid har nydt Fordelene ved en bedre Politibetjening, vil man ikke godt kunne vende tilbage til en tidligere ringere Tilstand, navnlig hvor, som hos os, Politiet udenfor Hovedstaden baade lader meget tilbage at ønske med Hensyn til sin Organisation og, især paa Landet, paa Grund af sin ringe Styrke er utilstrækkeligt til behørigt at løse de Opgaver, som Samfundsforholdenes Udvikling, Befolkningens Stigen og det lette Samkvem mellem Landets enkelte Dele føre med sig. Det skal saaledes bemærkes, at der, naar Handelspladserne lades ude af Betragtning, i Landjurisdiktionerne efter Folketællingen i 1880 kun have 1 Politibetjent paa hver 8,000 Mennesker, hvad der aabenbart er aldeles utilstrækkeligt. Men igrøvrigt er Fordelingen meget forskjellig, thi medens Ringkjøbing Amt paa 82 Kvadratmil med 81,000 Mennesker kun har 3 Politibetjente, har Vejle Amt paa 41 Kvadratmile med 86,000 Mennesker 13 Betjente.

Regjeringen er enig med det nævnte Udvalg i, at det naar Spørgsmaal er om

den endelige Ordning af Politivæsenet her i Landet, vil være rettest at gaa den Vej at ombanne og forøge det bestaaende almindelige Politi saaledes, at det bliver i Stand til til enhver Tid at gjøre Fuldbyrdet saavel under særlige som under almindelige Forhold. Skal man gaa denne Vej, maa Sikkerheds- og Opdagelsespolitiet gjøres til et Statspoliti. Dels vilde nemlig en Forøgelse af Politiet, naar Kommunerne fremdeles skulde bære alle Udgifterne ved det, blive for byrdefuld — det er upaatvleligt udelukkende den Omstændighed, at Polititudgifterne hidtil alene ere faldne Kommunerne til Last, som har været til Hinder for dets tidsvarende Udvikling — dels turde Retsfikkerhedens Opretholdelse og Forbrydelsers Efterførelse rettest være at betragte som en Stats- og ikke som en kommunal Opgave.

At det nye Politi — uanset at det selvfølgelig bliver Politimestrene i de enkelte Jurisdiktioner, der komme til at benytte det saavel ved den daglige Polititjeneste som ved ekstraordinære Leiligheder — maa danne et samlet Korps med egne Befalingsmænd, turde være en Selvfølge. Det er en Mangel ved det nuværende Politi, at det i sin Opræden er bundet til de enkelte Jurisdiktioners Grændser, som ofte ikke kunne overskrides uden besværende og tidsspildende Formaliteter. Det er derhos indlysende, at et Politi, som, naar det gjøres nødvendigt, skal kunne samles i større Antal paa et enkelt Punkt, maa have sin særlige Organisation; den Politimester, som ved given Leilighed maatte have Brug for en større Styrke, maa ikke være afhængig af Naboernes Godtbefindende; han maa uafhængig af dem kunne stille sin Rekvistition til Korpsets særlige Befalingsmænd.

Medens man ved Sagens Behandling i Landssthinget i forrige Samling med Regjeringen var enig om, at Kjøbenhavn, som alt har et velordnet Politi, bør beholde dette uberrørt af Statspolitiet, var det Gjensidigt for særlig Overveelse, om Statspolitiet alene skulde være et Landpoliti eller om Kjøbstæderne ogsaa burde indbrages under det. Man vedtog, at det Sidste burde foretrakkes. Saafremt kun Landet blev forsynet med Statspoliti, vilde man faae en Ordning væsentlig af samme Bestaafenhed som den nuværende med